

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р4 р 28/2023
21.09.2023. године
Београд

Врховни суд, судија Драгана Маринковић, у поступку заштите права на суђење у разумном року предлагача АА из ..., кога заступа пуномоћник Горан Стаменић, адвокат из ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о приговору предлагача за убрзање поступка у предмету Врховног суда Рев2 1187/2023, донео је дана 21.09.2023. године,

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснован приговор предлагача за убрзање поступка у предмету Врховног суда Рев2 1187/2023.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Предлагач је 24.07.2023. године, поднео Врховном суду приговор ради убрзања поступка, наводећи да о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2806/16 од 02.09.2016. године, још увек није одлучено иако је прошло више од шест година.

Одлучујући о приговору на основу чланова 7, 9. и 10. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/15), Врховни суд је утврдио да је приговор неоснован.

На основу електронског извештаја писарнице Врховног суда од 21.09.2023. године, утврђено је да је предмет Основног суда у Смедереву П1 69/2011 са предметом другостепеног, Апелационог суда у Београду Гж1 2806/2016 примљен у Врховном касационом суду 22.03.2023. године, да је одлука у том предмету донета у седници већа 24.08.2023. године и да је предмет са одлуком послат на експедицију Апелационом суду у Београду 20.09.2023. године.

Према члану 32. став 1. Устава Републике Србије свако има право да му независан, непристрасан и законом већ установљен суд правично и у разумном року јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега. Европска

конвенција за заштиту људских права и основних слобода у одредби члана 6. став 1. прописује да свако током одлучивања о његовим грађанским правима или обавезама или о кривичној оптужби против њега има право на правичну и јавну расправу у разумном року пред независним и непристрасним судом образованим на основу закона. По одредби члана 10. став 1. Закона о парничном поступку странка има право да суд одлучи о њеним захтевима и предлозима у разумном року.

Према члану 1. став 1. и 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, овим законом уређује се заштита права на суђење у разумном року. Сврха овог закона јесте да пружи судску заштиту права на суђење у разумном року и тиме предупреди настајање повреде права на суђење у разумном року. Имајући у виду наведено у конкретном случају предмет је решен и са одлуком послат на експедицију Апелационом суду у Београду 20.09.2023. године, па нема разлога за усвајање приговора и налагање предузимања процесних радњи које делотворно убрзавају поступак у циљу окончања на основу члана 11. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

На основу изнетог, Врховни суд је одлучио као у изреци, а о приговору је одлучивао судија одређен годишњим распоредом послова на основу члана 7. став 2. наведеног закона.

Предлагач нема право на накнаду трошкова поступка јер није успео у поступку за заштиту права на суђење у разумном року, па је на основу члана 153. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 18/20) у вези са чланом 30. Закона о ванпарничном поступку и чланом 7. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року одлучено као у ставу другом изреке.

С у д и ј а
Драгана Маринковић, с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против овог решења предлагач има право жалбе
Врховном суду у року од 8 дана
од дана пријема решења.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић